

Dornova metoda

O tomto víkendu jsem absolvovala kurz Dornovy metody. Co mohu očekávat jsem jen tak částečně tušila a těšila jsem se, že se dovim něco co bude prospěšné pro moje psy a možná i pro sportování se psy všeobecně. Dovědět se o pohybu psů a o jejich regeneraci, získat informace využitelné v tréninkové přípravě psího spřežení. To s čím jsem se setkala, ale naprosto předčilo moje očekávání a změnilo můj přístup k řadě věcí.

Abych svůj zážitek byla schopna popsat, tak musím začít od samotného začátku. Začněme kořeny a vznikem tzv. Dornovy metody:

Od jakživa byli na každé vesnici lidé, kteří lidem pomáhali s jejich zdravotními problémy. Ať to byly báby kořenářky, porodní báby, trhači zubů a nebo rovnači kostí. Znalosti se vždy předávaly v rodině a zkušenosti se získávaly praxí.

Bába kořenářka měla znalosti o jednotlivých bylinkách, které ji předala její prabába a pak sama viděla v praxi jaký má která bylina účinek. Porodní bába pomáhala s porody a když zemřela ta starší, tak řemeslo přešlo na tu mladší. Někdo to dělat musel. Záleželo hlavně na zkušenostech. Kovář trhal zuby, protože na to mněl to nejlepší náradí ve vesnici a zkušenosti, jak zub nejlépe vytáhnout. Řezník porážel a boural maso a tak moc dobře mohl prozkoumat jak celé tělo funguje a kdo by byl tedy na rovnání kostí fundovanější?

Můžete si to vyzkoušet i vy, když doma připravujete maso na vaření. Máte tu jedinečnou příležitost podívat se, jak tělo i když mrtvé pracuje. Zahýbat si s klouby, kouknout se do kolénka, jak tam jsou ty vazy poskládány, jak chrupavky drží kůstky pohromadě. Když se na to takto podíváte, tak můžete tušit jak asi funguje i vaše tělo, nebo jakéhokoliv jiného savce, protože základní struktura je nesmírně podobná. V historických knihách jsou popsány první lékařské pitvy lidí se všemi emocemi, které to přinášelo. Řezníci bourali maso od jakživa a nikdo se nad tím nepozastavoval.

Lidé s otevřenou myslí, se zájmem o své okolí a zájmem o to jak co funguje. To vždy byli a vždy budou ti, co něco vytváří, přináší pokrok a mohou pomáhat druhým!

Dornova metoda je pojmenována po jistém panu Dornovi. Pan Dorn si sice sám vynalezení metody nenárokoval, ale jeho žáci ho k tomu přiměli. Kdysi měl pan Dorn problém se svými zády a když už si nevěděl rady, tak vyhledal místního sedláka, v kraji vyhlášeného napravováním bolestí u lidí i zvířat - hlavně koní. Kupodivu mu sedlák pomohl a bolest zad odezněla. Užaslý pan Dorn navštívil sedláka znovu a naučil se několik základních hmatů. Za několik týdnů tento muž zemřel. Pan Dorn byl nucen pak hledat sám intuitivně a stavět na základě, který mu byl předán. Pomáháním lidem v okolí a sbíráním zkušeností vypracoval metodu, kterou dál předával svým žákům.

A co je vlastně princip Dornovy metody?

Pes, nebo jakékoliv jiné zvíře je jako konstrukce mostu. Oblouk na čtyřech pilířích - konstrukce, na které pak je umístěno vše ostatní. Aby vše ostatní mohlo správně fungovat, tak musí most stát pevně na svých pilířích a odolávat venkovním tlakům, který jsou na něho kladeny.

Dornova metoda je napravování konstrukce, usazování kostí do jejich původní polohy. K vychýlení nebo zaseknutí došlo většinou v důsledku nějakého nárazu nebo špatným zatěžováním tzn. mechanicky, v pohybu. K návratu do původní polohy se docílí opět mechanicky za řízeného pohybu. Vše probíhá jenom za velice malého působení tlaku vyvozeného rukama terapeuta a za pohybu ve velice malém rozsahu pacienta v ošetřované partii. Dojde k postupnému prohmatání celého těla. Důležitá je systematičnost a důslednost.

Já, co by technik vím, že rozhýbat se dá cokoliv- zarezlý šroub, zatažený uzel, tak proč by ne zaseklý obratel? Pokud nechci něco řezat, tak musím trpělivě "kyndat a kyndat", až ten spoj "vykyndám" a on povolí. Co jednou zatuhlo, ale není zničené, tak se dá zase rozhýbat a opravit! To že je vše v pořádku prozradí pouze rentgenový snímek, který se doporučuje před aplikací Dornovy metody na pacienty se zjevným problémem.

Výhodou Dornovy metody je to, že s ní nemůžete ublížit. A to díky tomu, že působíte pouze malým tlakem a pohyby jen v malém rozsahu a nehrozí pak, že se něco utrhne nebo strhne.

Největším zážitkem tohoto kurzu bylo vidět paní Andreu Dunovou v akci. Na začátek si vybrala moji drobnou fenečku Kajkaj, na které se rozhodla předvést jak terapie probíhá. To, že musí být naprostý klid a nikdo se nesnaží na terapeuta mluvit bylo už všem známo. Najednou nastal koncert těl- souznění duší- harmonie dvou osobností: terapeut a pes. Mohli jsme vidět postupné navázání kontaktu se psem, který se naprosto podvolil vůli terapeuta a slastně přivřel oči a přijímal všechny neznámé hmaty a doteky. V průběhu terapie Kajkaj otevřením očí, změnou výrazu v tváři nebo neklidným pohybem těla oznamovala ta jednotlivá místa, kde byl nějaký problém. Slyšíte pouze tichý hlas, který říká: "Tak tady tě to bolí? Ano? Tak se na to podíváme. Taaak a už je dobře". Několik hmatů a pohybů a najednou se pes opět upadá do blaženého medového stavu a nechá Áju postupovat místo za místem na svém těle. Když Ája dokončila proceduru přiložila svoji hlavu na hlavu feny. Vzájemné poděkování, vyjádření respektu a poklony jedna druhé! Fena se pak položila na zem a usnula.

Během kurzu jsme se seznámili se základy anatomie a funkcemi pohybového aparátu zvířete. Seznámili jsme se s postupy Dornovy metody a její hlavní myšlenkou. Naučili jsme se základní postupy a nyní už ale záleží na každém zvlášť kolik samotné praxi věnuje času, kolik psů mu projde pod rukama, aby získal nutný cvik a dokázal posoudit co je dobře a co špatně. Teprve čas ukáže kdo má pro tuto práci talent a vytrvalost a kdo ne. Důležitý vždy zůstane respekt ke zvířeti i ke klasickému veterinárnímu vyšetření. Nikdo nejsme neomylný a nikdo nedokáže zázraky. Můžeme se pouze pokusit aplikovat to co známe a snažit se to dělat co nejlépe.

Na závěr slova jednoho z účastníků po kurzu:

Martin Urbančík: "Změnilo mi to pohled na hafany, zejména jejich vnímání, prožívání, pohyb apod. Už jen za to, to fakt stálo za to!"

Jana Henychová